

РЕШЕНИЕ

№ 5879

гр. София, 21.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2986** по описа за **2024** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на Заместник-кмет на Столична община против Решение № 3483 от 19.07.2023г., постановено по НАХД № 7011/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 99-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ определено като такова без номер и дата, издадено от Заместник кмет на Столична община, направление „Правен и административен контрол“, с което на Л. П. П., ЕГН: [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв., на основание чл.14, ал.1 от Наредба за обществения ред на територията на Столична община /Наредбата/, за извършено нарушение на чл.2, ал.2 от Наредбата. Касаторът обжалва решението на СРС в цялост, като излага съображения за неправилност, незаконосъобразност и

необоснованост. Оспорват се изводите на съда, че не е спазена разпоредбата на чл.57, ал.1, т.2 от ЗАНН и по-конкретно, че липсва посочена дата на издаване на НП, тъй като в случая не е налице противоречие или необходимост съдът да извлича по тълкувателен път законово определени реквизити, в частност датата на издаване на НП. Моли съда да отмени обжалваното решение, като постанови друго, с което да потвърди изцяло Наказателно постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът Л. П. П. не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество е основателна.

Районният съд е установил от фактическа страна, че на 09.10.2022 г., около 01:10 часа, полицейски служители при 07 РУ-СДВР, сред които и свидетелят В. В., посетили адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] по подаден сигнал на спешен телефон 112 за вдигане на силен шум и нарушаване на нощната тишина. На място полицаите установили, че в почивния ден (неделя) жалбоподателят Л. П. създавал шум от висок говор, викове и крясъци, с което нарушавал спокойствието на живущите в сградата, като нямало изискуемото по закон съгласие от обитателите за нарушаване на нощната тишина.

Бил съставен АУАН № 029918 от 09.10.2022 г. за извършено нарушение по чл.2, ал.2 от НОРТСО. Въз основа на АУАН е издадено и оспореното НП.

За да отмени обжалваното НП, първоинстанционният съд е приел, че наказателното постановление е издадено в нарушение на изискванията за форма по чл.57, ал.1, т.2 ЗАНН, съгласно която разпоредба в наказателното постановление следва да бъде посочена дата на издаването му и номера на постановлението.

Решението е неправилно, защото фактическите констатации по отношение на

наличието на дата на издаване и номер на постановлението не съответстват на доказателствата по делото. Наказателното постановление съдържа дата на издаване и номер. Те са посочени в нарочен стикер – лепенка с определено съдържание, който е прикрепен в титулната част на наказателното постановление по начин, който не позволява да бъде премахнат без да се наруши неговата цялост (подобно на визовия стикер напр.), поради което не може да се разглежда като външно за наказателното постановление отбелязване и всъщност е гаранция за посоченото датиране на наказателното постановление и неговото съдържание към момента на неговото издаване. В стикера на процесното наказателно постановление е посочен номерът на наказателното постановление – „изх. № СОА23-РД11-260“ и датата на издаване на наказателното постановление – 09.03.2023г., която е датата на регистриране на наказателното постановление в деловодната система на [община]. „Датата на издаване“ е нещо различно от „дата на подписване“ и „дата на съставяне“ на наказателното постановление. Те могат да съвпадат, но не е задължително. В случая датата на регистрирането на наказателното постановление с изходящ номер в деловодната система на съда се сочи за дата на издаване и това не представлява какъвто и да било порок на формата, напротив, това е възможно най-лесно установимата по безспорен начин дата, с което правата на наказаното лице са дори по-добре защитени, а не обратното.

По изложените съображения, съдът приема, че решението на районния съд е неправилно и следва да бъде отменено, на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН. При осъществяване на правомощията си по чл. 222, ал.1 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, настоящият съдебен състав съобрази следното:

От формална страна наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в изпълнение на функциите му и в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. В хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, като наказателното постановление съответства на материалния закон и деянието не съставлява маловажен случай. Налице са всички положителни предпоставки за ангажиране на административно-наказателната отговорност на Л. П., респ. не са налице отрицателни такива. Наложено наказание е

в рамките на предвиденото, при това в минимален размер. По тези съображения съдът приема, че наказателното постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Предвид изхода делото следва да се постави на обсъждане претенцията за присъждане на разноски на ответника за „настоящото производство“. На основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. За защита по дела по ЗАНН в чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Като съобрази, че в случая производството по делото е приключило в едно съдебно заседание, и делото не е с фактическа или правна сложност, съдът счита, че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в размер от 80лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63, ал.2, т. 5 и ал. 9 от ЗАНН, Административен съд – София-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3483 от 19.07.2023г., постановено по НАХД № 7011/2023г. по описа на СРС, НО, 99-ти състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателното постановление с изх. № СОА23-РД11-260 от 09.03.2023г. на Заместник-кмет на Столична община, направление „Правен и административен контрол“.

ОСЪЖДА Л. П. П. с постоянен адрес [населено място],[жк], вх. Г, ет. 4, ап. 73, да плати на Столична община - район „Студентски“, разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.